

Canoanele Sinodului al șaselea local de la Sardica (343)

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
1 Sard.	MUTAREA (TRANSFERAREA) EPISCOPIILOR	Osiu, episcopul cetății Corduvei, zise: „Nu atât obiceiul cel rău, cât mai vârtos corupția cea prea vătămătoare a cârmuirii afacerilor bisericești trebuie să se dezrădăcească chiar din temelii ei, ca nici unuia dintre episcopisă nu-i fie iertat a se muta dintr-o cetate mică în altă cetate. Căci este vădit pretextul acestei cauze, pentru care se fac unele ca acestea. Căci niciodată nu s-a putut afla vreunul din episcopi, care să fi năzuit a se muta de la o cetate mai mare la o cetate mai mică, prin ceea ce s-a dovedit eă unii ca aceștia s-au aprins cu un înfocat chip al lăcomiei după averi, și mi slujit mai mult trufiei, ca să se pară că au câștigat stăpânire mai mare. Prin urmare, nu sunt oare de acord ca astfel de răutate să se pedepsească mai aspru, căci socotind că unii ca aceștia nici comuniunea laicilor nu se cuvine să o aibă?" Episcopii ziseră cu toții: „Toți sunt de acord”.	14 ap.; 15 sin. I ec; 5 sin. IV ec; 20 Trul.; 13, 16, 18, 21 Antioh.; 2, 17 Sard . 48 Cartag.
2 Sard.	ÎNȘELĂCIUNEA LA MUTAREA (TRANSFERAREA) EPISCOPIILOR	Episcopul Osiu zise: „Iar de s-ar afla vreunul așa de nebun ori îndrăzneț, încât să fie de părerea de a aduce o oarecare scuză pentru unele ca acestea, adevărind ca i s-au adus scrisori de la popor, vădit este că s-au putut corupe câțiva oarecari cu plată și cu preț pentru ca să facă tulburări în Biserică, ca și cum ar dori, firește, să-l aibă pe dânsul episcop. Deci socotesc ca acest fel de viclesuguri și uneltiri sunt cât mai vrednice de pedeapsă, încât unul ca acesta nici la sfârșitul vieții să nu se învrednicească nici chiar de comuniunea laicilor. Răspundeți deci, sunteți de acord cu această socotință?" Răspuns-au: „Se aprobă cele spuse”.	14 ap.; 15 sin. I ec; 5 sin. IV ec; 20 Trul; 13, 16, 18, 21 Antioh.; 1, 17 Sard.; 48 Cartag.
3 Sard.	AUTONOMIA EPARHIALĂ. JUDECAREA PRICINILOR DINTRE IERARHII DIN APUS. SINODUL EPISCOPIILOR VECINI	Episcopul Osiu zise: „Aceasta înca este de nevoie a se adaugă ca nici unul dintre episcopi sa nu treacă de la eparhia sa în altă eparhie, în care se găsesc episcopi, fără numai de s-ar chema de frații cei ce sunt într-înșă; spre a nu se părea că noi închidem ușile dragostei. Asemenea trebuie să ne îngrijim și pentru ca, dacă în vreo eparhie careva dintre episcopi ar avea pricină împotriva fratelui și împreună episcopului său, nici unul dintre aceștia să nu cheme episcopi din altă eparhie drept judecători. Iar dacă cumva vreunuia dintre episcopi i s-ar părea că este condamnat în vreo pricină și ar socoti că pricina lui nu este rea, ci bună, ca astfel să se înnoiască judecata, de s-ar părea dragostei voastre să cinstim memoria Sf. Petru și să se scrie lui lulin, episcopul Romei, în privința celor care s-au judecat ca. Prin episcopii vecini ai eparhiei, de ar trebui, să se înnoiască judecata și el să dea pe judecători. Iar de nu s-ar putea dovedi că pricina lui este de acest fel, încât să fie nevoie de a doua judecata, atunci cele o dată judecate să nu se mai desfacă și cele făcute să rămână întărite.	35 ap.; 15 sin. ec; 5 sin. IV ec.; 13, 16, 21 Antioh.; 2, 4, 5 Sard.
4 Sard.	SINODUL EPISCOPIILOR VECINI	Episcopul Gaudențiu zise: „Dacă vreunul dintre episcopi s-ar caterisi prin sentința episcopilor care se află în vecinătate și ar zice că din nou va aduce motive de apărare pentru sine, atunci să nu se pună altul în scaunul său până ce episcopul Romei, cunoscând chestiunea, ar da hotărâre în privința aceasta”.	14, 74 ap.; 3, 5 Sard.; 16 sin. I-II

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
5 Sard.	RÂNDUIALA EPISCOPIILOR DIN APUS	<p>Episcopul Osiu zise: „Hotărăscă-se că dacă vreun episcop s-ar pârî și, întrunindu-se episcopii acelu teritoriu, l-ar scoate din treapta lui, și el, ca și când ar fi fost chemat, s-ar refugia (cu apel) la prefericitul episcop al Bisericii Romei și acesta ar voi să-l asculte și ar socoti că este cu dreptate a se cerceta din nou pricina lui și va crede de cuviință, să scrie episcopilor învecinați cu eparhia, ca aceștia să cerceteze totul cu de-amănuntul și cu temeinicie, și să aducă sentință în chestiune, potrivit fidelității adevărului. Iar dacă vreunul dorind să se asculte din nou pricina lui și la rugămintea lui episcopul Romei ar socoti să judece, și acesta ar trimite presbiteri din partea sa, să fie în puterea acestui episcop de a judeca ori de este bine și «le a se hotărî dacă trebuie să trimită judecători împreună cu episcopii învecinați, ca judecători vor avea puterea aceluia de a judeca, care i-a trimisul aceasta este a se primi. Iar dacă episcopul Romei ar socoti că pentru cunoașterea pricinii episcopului ajunge și sentința dată mai înainte împotriva episcopului, să facă ceea ce s-ar părea preaînțeleptului său sfat că este bine". Episcopii au răspuns: „Se primesc cele spuse".</p>	<p>14, 74 ap.; 5, 6 sin. I ec; 2, 6 sin. II ec; 17, 19, 28 sin. IV ec; 14, 15 Antioh.; .3, 4 Sard.; 23, 28, 105, 125 Cartag.</p>
6 Sard.	ALEGEREA EPISCOPIILOR	<p>Episcopul Osiu zise: „Daca s-ar întâmpla vreo eparhie, în care se afla episcopi mai mulți, sa absenteze un episcop și acela pentru oarecare lenevire nu ar voi să se înfățișeze și să hotărăscă împreună asupra așezării episcopilor, iar mulțimile adunându-se s-ar ruga să se facă așezarea episcopului cerut de dânșii, trebuie ca mai întâi episcopul cel ce a absentat să se înștiințeze prin scrisorile exarhului eparhiei (înțeleg adică ale episcopului mitropoliei) că mulțimile se roagă a li se da lor păstor, socotind cum că bine este a se aștepta ca să vie de față și acesta. Iar de nu ar veni, fiind poftit și prin scrisori, și nici nu ar răspunde prin scrisoare, trebuie să se satisfacă voința mulțimii. Trebuie să se cheme însă și episcopii eparhiei învecinate pentru așezarea episcopului mitropoliei. Dar în general să nu fie iertat a pune episcop într-un sat sau într-o cetate mică, pentru care ajunge și un singur presbiter; căci nu este nevoie să se așeze episcopi acolo, ca să nu micșoreze numele și autoritatea episcopului. Și episcopii eparhiei, după cum am spus mai înainte, sunt datori a așeza episcopi în alte cetăți, în care s-a găsit că și mai înainte au fost episcopi. Iar de s-ar afla că într-o cetate așa de mult a sporit numărul poporului, încât să se socotească vrednică și de episcopie, apoi aceia să primească și episcopi. Toți sunt de acord cu aceasta?". Răspuns-au toți: „De acord".</p>	<p>1 ap.; 46 sin. I ec; 16, 19 Antioh.; 12, 57 Laod.; 53, 56 Cartag</p>

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
7 Sard.	LEGĂTURA EPISCOPIILOR CU CĂPETENIA STATULUI	Episcopul Osiu zise: „Starea defavorabilă a împrejurărilor noastre și multe străduințe și cererile nedrepte ne-au făcut să nu avem atâta tihnă și libertate câtă trebuie să avem. Căci mulți dintre episcopi nu întrelasă a se duce în tabără, și mai ales cei din Africa, care, precum am aflat de la iubitul nostru frate și împreună episcop Gratu, nu primesc sfaturile cele mântuitoare, ci le defăima, așa încât un om aduce la lagăr cele mai multe și deosebite cereri, care nu pot să fie de folos bisericilor și nu ajută și nici nu sprijină pe săraci și pe mireni sau pe văduve, cum ar trebui să se întâmple și cum este de cuviință, și mijlocesc unora demnități și funcțiuni lumești. Deci această anomalie ne pricinuieste pagubă nu fără oarecare sminteală și osândă. Că am socotit a fi mai cuviincios ca episcopul să dea ajutorul său aceluia care este asuprit de cineva, sau dacă vreuna din văduve s-ar nedreptăți, sau iarăși dacă vreun orfan s-ar lipsi de cele ce i se cuvin, de cumva și aceste cauze ar avea cerere dreaptă. Deci, iubii frați, fiind cu toții de acord asupra acestei chestiuni, să hotărâți că nici unui episcop nu i se cuvine să meargă la tabără, afară de aceia pe care i-a chemat preaevlaviosul nostru împărat prin scrisorile sale. Dar fiindcă de multe ori se întâmplă ca nuli, având trebuință de grațiere, să se refugieze la Biserica, deoarece pentru păcatele lor s-au osândit la închisoare sau la deportare în vreo insulă, sau dacă li s-a dat orice fel de pedeapsă, unora ca aceștia să nu li se denege ajutorul, ci fără întârziere și fără îndoială să li se ceară iertare. Deci, dacă sunteți de acord cu acestea, cu toții să votați pentru". Răspuns-au toți: „Să se hotărască aceasta".	11 Antioh.; 8, 9, 20, 21 Sard 104, 106 Cartag
8 Sard.	SOLII BISERICESTI AI EPISCOPIILOR	Episcopul Osiu zise: „Înțelepciunea voastră să hotărască și aceasta: deoarece s-a socotit ca nu cumva vreunul dintre episcopi, ducându-se la tabără, să cadă sub osândă, dacă unii ar avea cereri de acest fel, de care am pomenit mai sus, să le trimită prin diaconul său. Căci fața slujitorului nu este odioasă, ci cele ce i s-au încredințat mai curând le poate exopera". Răspuns-au toți: „Acestea încă se hotărâsc".	11 Antioh.; 7, 9, 20, 21 Sard.; 104, 106 Cartag.
9 Sard.	RÂNDUIALĂ PENTRU SOLII BISERICESTI AL EPISCOPIILOR	Episcopul Osiu zise: „Socot ca și următoarele să se hotărască: Dacă episcopii din oarecare eparhie ar trimite cereri către fratele și împreună episcopul lor, cel ce se află în cetatea mai mare, adică în capitală, metropolă, el să trimită pe diaconul său și cu acesta cererile, dându-i aceluia și scrisori de recomandare, scriind deci, firește, și către frații și împreună episcopii noștri, care ar fi petrecând în același timp în locurile ori în cetățile în care preaevlaviosul împărat chivernisește afacerile obștești. Iar dacă vreunul dintre episcopi ar avea prieteni la curtea palatului și ar voi sa-i roage pentru ceva preacuviincios, sa nu se sfiască de a-i ruga și prin diaconul său, și de a le da însărcinarea ca să acorde celui ce se roagă ajutorul lor cel folositor. Iar cei ce se duc la Roma, precum am zis mai înainte, trebuie să dea cererile pe care le-ar avea iubitului nostru frate și împreună episcop lului, ca el mai înainte să le cerceteze, ca nu cumva vreuna din ele să fie prea îndrăzneată, și așa să-i trimită la tabără, acordându-le ajutorul și îngrijirea sa". Toți episcopii au răspuns că sunt de acord și că hotărârea aceasta este foarte potrivită.	11 Antioh.; 7, 8, 20, 21 Sard.; 104, 106 Cartag.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
10 Sard.	SĂ SE ȚINĂ RÂNDUIALĂ CANONICĂ A TREPTELOR PREOȚEȘTI. TREPTELE PRIN CARE SE AJUNGE LA EPISCOPAT	Episcopul Osiu zise: „Socotesc că este de trebuință și aceea ca să se cerceteze cu toată grija și sârguința că, dacă vreun bogat sau scolastic din for s-ar învrednici a se face episcop, să nu se așeze în episcopat mai înainte, până nu va fi îndeplinit slujba de citet, și de diacon, și de presbiter, ca prin fiecare treaptă, de s-ar socoti vrednic, să poată păși progresând spre înălțimea episcopiei. Și va avea gradul fiecărei trepte lungime de vreme, firește, nu prea mica, prin care să se poată cunoaștee ređuta lui și felul onestității moravurilor și statornicia și buna cuviință lui; și socotindu-se el vrednic de preoția cea dumnezeiască, să se bucure de cinstea cea mai mare. Căci nici nu se cuvine și nici priceperea, nici bunele moravuri nu admit a se tinde la aceasta, la episcopie, cu îndrăzneală și cu ușurință, încât ori episcopul, ori presbiterul, ori diaconul să se pună în chip ușuratic, că așa cu drept cuvânt s-ar socoti neofit; fiindcă chiar și preafericitul Apostol, care a fost și învățătorul neamurilor, se vede că a oprit să se facă prea degrabă așezările în treptele ierarhice; fiindcă cercetarea făcută într-un timp mai îndelungat va putea arăta după cuviință viețuirea și moravurile fiecăruia". Zis-au totuși că sunt de acord și nicidecum nu trebuie să se desființeze acestea.	80 ap.; 2, 9 sin. I ec; 14, 15 Trul.; 2 sin. VII ec; 9, 10, 11, 12 Neocez.; 2, f, 12 Laod.; 16 Cartag.; 17 sin. I-II; 4 Chiril Alex.
11 Sard.	AUTONOMIA EPARHIALĂ. LIPSA EPISCOPIILOR DIN EPARHIE	Episcopul Osiu zise: „Avem datoria să hotărâm și ca, dacă un episcop vine dintr-o cetate într-altă cetate sau dintr-o eparhie într-altă eparhie, pentru fală slujindu-se de laudele sale sau de sfințenia religiei, și ar voi să zăbovească mai multă vreme acolo și episcopul acelei cetăți nu ar fi iscusit la învățare, să nu-l defaima și să nu vorbească întruna, năzuindu-se să rușineze și să înjosească persoana episcopului de acolo; căci acest pretext obișnuiește a produce tulburări; și prin viclenia aceasta urmărește să-și câștige și să-și acapareze scaunul cel străin, nesfiindu-se a-și părăsi biserica care i s-a dat lui și a se muta la alta. Deci trebuie să se hotărască timpul spre acest scop, deoarece a nu primi pe episcop s-a socotit a fi lucru neomenesc și bătăran. Căci vă aduceți aminte că în vremea trecută Părinții noștri au hotărât că, dacă vreun mirean (petrecând în cetate) în trei zile de duminică în trei săptămâni nu ar merge la serviciul divin, să se înlătore de la împărtășire. Deci, dacă pentru mireni aceasta s-a legiuit, nu trebuie și nu se cuvine, dar nici nu folosește ca episcopul, dacă nu ar avea nici o nevoie mai grea sau treaba anevoioasă, să lipsească timp mai îndelungat de la biserica sa și să mâhnească poporul ce i s-a încredințat". Toți episcopii ziseră: „Hotărâm că și părerea aceasta este foarte potrivită".	8, 9, 14, 15, 33, 35 ap.; 8, 15 sin. I ec; 5 sin. IV ec; 20, 66, 80 Trul.; 2, 13, 16, 18, 21 Antioh.; 1, 2, 3, 12, 17 Sard.; 48, 71 Cartag.; 16 sin. 1-11
12 Sard.	AUTONOMIA EPARHIALĂ. CONCEDIUL. LIPSA EPISCOPIILOR DIN EPARHIE	Episcopul Osiu zise: „Deoarece nimic nu trebuie să se treacă cu vederea, să se hotărască și acestea: unora dintre frați și împreună episcopi li se pare că în cetățile unde au fost puși episcopi și-au agonisit prea puține averi proprii, pe când în alte locuri au câștiguri mari, din care ei pot să și ajute pe săraci. Deci socotesc să li se îngăduie lor așa că, dacă ar vrea să meargă la averile lor, spre a strânge rodirile, trei zile de duminică, adică trei săptămâni, adică să petreacă ei la averile lor și să meargă la biserica din apropiere, în care un presbiter ține slujba dumnezeiască, pentru ca să nu se pară că el este fără slujba dumnezeiască, și să liturghisească și să nu meargă prea adeseori în cetate în care este episcop; în chipul acesta nici averile lui proprii nu vor suferi nici o pagubă în urma absenței lui și se pare că se va înlătura învinuirea trufiei și a mândriei". Toți episcopii ziseră: „Se aprobă și această dispoziție".	36, 58 ap.; 19, 80 Trul.; 5, 20 Gang.; 11 Sard.; 16 sin. I-II; 71, 121 Cartag.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
13 Sard.	PEDEPSELE DATE DE UN EPISCOP AU TĂRIE ÎN ÎNTREAGA BISERICĂ	Episcopul Osiu zise: „Să aprobe toți și acestea: Dacă vreun diacon, sau presbiter, sau oricare dintre clerici ar fi excomunicat și s-ar refugia la alt episcop, care-1 cunoaște și știe că s-a dezbinat de comuniunea cu episcopul său, nu trebuie să-i acorde acelaia comuniunea, făcând ocară fratelui său episcop. Iar de ar îndrăzni să facă aceasta, să știe că, adunându-se episcopii, va fi tras la răspundere". Zis-au episcopii: „Hotărârea aceasta va păstra totdeauna pacea și va menține unitatea tuturor".	12, 13, 16, 32,33 ap.; 5 sin. I ec; 6 Antioh.; 11,29, 133 Cartag.; 1 Sof.
14 Sard.	INSTANȚA DE APEL PENTRU CLERICI. APELUL CLERICILOR PEDEPSIȚI DE EPISCOP	Episcopul Osiu zise: „Mă simt îndemnat să nu trec cu tăcerea nici cele ce mă agită permanent: Dacă s-ar găsi vreun episcop iute de fire, ceea ce trebuie să fie departe de un astfel de bărbat, și pornindu-se în grabă împotriva unui presbiter sau diacon, ar vrea să-l scoată pe acela din Biserică, să se poarte grijă ca unul ca acesta să nu se osândească îndată, nici să se despoaie de comuniune". Toți episcopii ziseră: „Cel ce se scoate să aibă puțința de a se adresa episcopului capitalei, mitropolitului acelei eparhii; iar dacă cel al capitalei lipsește, să meargă la cel mai apropiat și să se roage ca să se cerceteze cauza lui cu temeinicie; fiindcă nu se cade ca cei ce se roagă să nu fie ascultați. Iar episcopul acela, care l-a lepădat pe el pe drept sau pe nedrept, este dator să fie cu răbdare spre a face cercetarea pricinei și bolii firea lui ori va confirma, ori va suferi modificare. Dar mai înainte de s-ar cerceta toate cu băgare de seamă și cu credință, cel lipsit de comuniune să nu-și atribuie sieși comuniunea până nu se va lămuri cauza. Iar dacă adunându-se oarecare clerici, vor vedea trufia și mândria lui, deoarece nu este cuviincios a suferi ocară și mustrarea nedreaptă, trebuie să-l îndrepte pe acela spre calea cea bună cu cuvinte mai aspre și mal grele, ca să se supună și să asculte de cel ce poruncește cele ce se cuvin. Căci, după cum episcopul este dator să ofere slujitorilor dragoste curată și tratament bun, în același chip și supușii cu sinceritate trebuie să îndeplinească pentru episcopi cele ale slujbei".	12,16, 28, 32 ap.; 5 sin. I ec; 4, 6, 20 Antioh.; 13, 15 Sard.; 9, 10, 11, 20, 29, 132 Cartag.
15 Sard.	AUTONOMIA EPARHIALĂ	Episcopul Osiu zise: „Cu toții hotărâm încă și următoarele: Dacă vreun episcop ar voi să pună vreun slujitor bisericesc străin din altă parohie în vreo treaptă, fără de învoirea episcopului său propriu, acest fel de așezare să se considere nulă și fără tărie. Iar dacă oarecare și-ar permite acest lucru, trebuie ca aceștia să se admonesteze și să se îndrepte spre calea cea bună de către frații și împreună episcopii noștri". Zis-au toți: „Această hotărâre încă să fie inalterabilă".	35 ap.; 16 sin. I ec; 2 sin. II ec; 8 sin. III ec; 5, 20 sin. IV ec; 17 Trul.; 13 Anc; 13, 22 Antioh.; 48, 54, 90 Cartag.
16 Sard.	LIPSA (CONCEDIUL) CLERICILOR DE LA BISERICA LOR	Episcopul Aetiu zise: „Nu vă este necunoscut ce fel de mari lucruri se întâmplă în Mitropolia Tesalonicului. Fiindcă de multe ori se duc acolo presbiteri și diaconi din alte eparhii și nemulțumindu-se a petrece vreme scurtă rămân, și tot timpul îl petrec acolo, și abia după un timp foarte îndelungat sunt siliți a se înapoia la bisericile lor; deci să se hotărască în privința acestora". Episcopul Osiu zise: „Hotărârile care s-au adus în privința episcopilor să se observe și pentru aceste persoane".	8, 9, 14, 15, 33, 35, 36, 58 ap.; 8, 15 sin. I ec; 5 sin. IV ec; 5, 20, 66, 80 Trul.; 2, 13, 16, 21 Antioh.; 5, 20 Gang.; 11, 12 Sard.; 48, 71, 120, 121 Cartag.; 16 sin. I-II

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
17 Sard.	PRIMIREA EPISCOPIILOR OSÂNDIȚI	Episcopul Osiu zise: „Urmând și propunerii fratelui nostru Olimpiu, să se hotărască încă și aceasta că, dacă vreun episcop suferind silă s-ar scoate pe nedrept, ori pentru știință, ori pentru mărturisirea Bisericii catolicești, ori pentru apărarea adevărului, și fugind de primejdie, dar, fiind supus judecății nevinovat, ar merge în altă cetate, să nu fie oprit a petrece acolo până când s-ar înapoia sau până ce ar putea găsi scăpare de ocară ce i s-a făcut; căci dureros și prea greu lucru este ca cel ce a suferit prigoană nedreapta să nu se primească de noi; unul ca acesta trebuie să se primească cu prea multă bunătate și blândețe". Zis-au toți: „Să se hotărască și aceasta".	15 ap.; 15, 16 sin. I ec; 5, 10, 20, 23 sin. IV ec; 17, 18 Trul.; 10, 15 sin. VII ec; 18 Anc; 3 Antioh.; 11, 12, 16 Sard.; 30 Cartag.
18 Sard.	ÎNGĂDUINȚA NEÎNTEMEIATĂ	Episcopul Gaudențiu zise: „Tu știi, frate Aeti, că de când ai fost așezat episcop, totdeauna a stăpânit pacea: pentru ca să nu rămână nici o urmă de divergență de păreri în privința persoanelor bisericești, să se hotărască a fi primți toți aceia care au fost puși de Museu și Eutihian, deoarece nu li s-a găsit lor nici o vină".	4 sin. II ec.; 19 Sard.
19 Sard.	NUMAI EPISCOPII SĂVĂRȘESC HIROTONII	Episcopul Osiu zise: „Smerenia mea are părerea următoare: Fiindcă avem datoria să fim liniștiți și răbdători și să fim cu milostenie statornică față de toți, care au fost odată promovați în clerul bisericesc de către vre-unul dintre frații noștri, dacă nu vor voi să se înapoieze la bisericile la care au fost numiți, de acum înainte să nu se primească; iar Eutibian nici numele de episcop să nu și-l revendice pentru sine și nici Museu să nu se socotească drept episcop; iar mireneasca comuniune, de ar cere-o, nu trebuie să li se denege". Zis-au toți: „Se aproba".	4 sin. II ec; 18 Sard.
20 Sard.	SE ÎNTĂRESC HOTĂRÂRILE CANONICE ADUSE DE SINOD	Episcopul Gaudențiu zise: „Cele hotărâte spre mântuire și cu unanimitate și potrivit stării noastre a ierarhilor, plăcute lui Dumnezeu și oamenilor, fără numai dacă hotărârilor aduse va urma frica; căci și înșine stim ca dumnezeiescul și venerabilul nume al preoției a ajuns adeseori sub osândă pentru nerușinarea câtorva. Deci, dacă ar îndrăzni să facă altceva împotriva celor hotărâte de toți, năzuind să placă mai mult trufiei și mândriei decât lui Dumnezeu, să cunoască chiar de acum că s-a făcut pe sine vrednic de a fi tras la răspundere și de a pierde cinstea și demnitatea episcopiei". Răspuns-au toți: „Hotărârea aceasta o găsim potrivită și o aprobăm".	11 Antioh.; 7, 8, 9, 21 Sard.; 104, 105 Cartag.
21 Sard.	RÂNDUIALĂ PENTRU LEGĂTURA EPISCOPIILOR CU CĂPETENIA STATULUI	„Această dispoziție încă să fie precunoscută și îndeplinită că dacă fiecare dintre noi episcopii, care suntem așezați pe lângă drumuri sau canal, văzând pe un episcop, l-ar întreba despre pricina călătoriei și unde merge; și de va afla că acela merge la tabără, să cerceteze condițiile arătate mai sus și de va merge chemat fiind, să nu i se pună nici o piedică călătoriei lui. Iar de va merge pentru deșertăciuni, precum s-a spus mai sus dragostei voastre, ori pentru cererile unora s-ar sârgui a merge la tabără, să nu iscălească nici scrisorile lui, nici să nu aibă comuniune cu acela". Zis-au toți: „Se hotărăște și aceasta".	11 Antioh.; 7, 8, 9, 20 Sard.; 104, 106 Cartag.